

люсти, що Бог є нашим вітцем, а ми, творячи його волю, є його дітьми?

Це поважні думки і коли будеш ними займатися, то може й часом не можеш бути веселою. Я не хотілаб однаковож, щоб ти роздумувала про тяжкі та слушні речі. Навпаки, як хотілаб, щоб ти була веселою дівчинкою і любила бавитися та тішитися. Природою тішитися так, щоби тобі твої втіхи ніколи та нікому не шкодили та щоби ти ніколи ізза них не мала дкорів совісти.

Ніколи ніяка дівчинка не може почувати себе такою щасливою, як та, котра знає, що вона є дитиною Божою і що як Божа дитина розуміє свою велику вартість. Така дівчинка знає також, що не сміє ніяким своїм учинком приносити нечесть своєму Вітцеві і що всіми дарами та спосібностями, що ними їх Бог обдарив, має служити для добра та краси. Така дівчинка, хоча б вона була ще маленькою, знає і розуміє, що світ очікує від неї сповнення обов'язків і що через вірне та раде їх сповнювання причиниться вона до того, що завтрішній світ буде кращим та ліпшим.

КОНЕЦЬ.